

WICEPRZEWODNICZĄCY
OGÓLNOPOLSKIEGO POROZUMIENIA
ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH
PIOTR OSTROWSKI

Do druku nr 2915

OPZZ/PO/104 /2018

Warszawa, *dd* października 2018 r.

SEKRETARIAT
MARSZAŁKA SEJMU RP
WFPEYNELO

22. 10. 2018

MF-030-1121(2)/18

Pan

Marek Kuchciński

Marszałek Sejmu RP

Warszawa

Szanowny Panie Marszałku

W związku z przekazaniem przez Prezesa Rady Ministrów do Sejmu RP projektu ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2019 (druk sejmowy nr 2915) przekazuję w załączeniu opinię Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych do przedmiotowego projektu ustawy.

*Z pozdrowieniami
Piotr Ostrowski*

1 załącznik

- opinia OPZZ do projektu ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2019

OGÓLNOPOLSKIE POROZUMIENIE ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

00-924 Warszawa, ul. Kopernika 36/40

tel.: 022 551 55 05, fax: 022 551 55 09

e-mail: ostrowski@opzz.org.pl, www: <http://opzz.org.pl>

OPZZ/POI/10/2018

Warszawa, 11 października 2018 r.

Pani

~~Teresa Czerwińska~~

~~Minister Finansów~~

~~Warszawa~~

Szanowne Pani Minister

W odpowiedzi na pismo z dnia 28 października 2018 r. (znak: FS10.4101.2-ORG.2018), przy którym przekazano projekt ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2019, uprzejmie przedstawiam opinię Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych do przedmiotowego dokumentu.

OPZZ negatywnie ocenia projekt ustawy ze względu na zawarte w dokumencie rozwiązania, które nie odpowiadają na potrzeby pracowników oraz są sprzeczne z wnioskami kierowanymi do strony rządowej przez OPZZ w trakcie prac Rady Dialogu Społecznego. Polityka wobec zakładowego funduszu świadczeń socjalnych oraz zawarty w projekcie ustawy sposób finansowania niektórych działań z budżetu państwa nie będą, w naszej ocenie, w kolejnym roku sprzyjać zmniejszeniu ubóstwa najmniej zarabiających pracowników oraz realizacji działań wspierających zatrudnienie na rynku pracy. Zaprezentowane w projekcie ustawy zmiany spowodują, że polityka społeczna realizowana przez rząd w 2019 r. nie będzie spójna a osiągnięcie inkluzywnego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu będzie utrudnione. Poniżej szczegółowe uwagi do projektu ustawy.

Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych

Negatywnie oceniamy określoną w projekcie ustawy wysokość podstawy naliczania odpisu w kolejnym roku na:

- zakładowy fundusz świadczeń socjalnych,
- zakładowy fundusz świadczeń socjalnych dla nauczycieli,
- fundusz socjalny dla byłych żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin,
- fundusz socjalny dla byłych funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.

OPZZ podtrzymuje stanowisko wyrażone w opinii do wstępnego projektu ustawy budżetowej na rok 2019, w którym postulowało o pełne odmrożenie wysokości odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych. Uważamy, że należy wprost wykonać dyspozycję art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz.U. z 2018 r., poz.1316) mówiącą, że wysokość odpisu podstawowego wynosi w danym roku na jednego zatrudnionego zasadniczo 37,5% przeciętnego wynagrodzenia

miesięcznego w gospodarce narodowej w roku poprzednim lub w drugim półroczu roku poprzedniego, jeżeli przeciętne wynagrodzenie z tego okresu stanowiło kwotę wyższą. Na pełne odmrożenie wysokości odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych pozwala zarówno deklarowana przez rząd korzystna sytuacja budżetu państwa, jak i dobra kondycja przedsiębiorstw.

Decyzja rządu dotycząca wysokości odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych na 2019 r. zawarta w projekcie ustawy oznacza, że podstawowy odpis na jednego pracownika będzie wynosił 1229,30 zł, czyli w porównaniu do obowiązującego w roku 2018 r. (1185,66 zł) wzrośnie zaledwie o 43,64 zł. Rząd przyjął, że bazą dla ustalania wysokości odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych w kolejnym roku będzie wysokość wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w drugim półroczu 2013 r., ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego (3278,14 zł) w miejsce wysokości wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w drugim półroczu 2012 r. obowiązującej dla wysokości odpisu w 2018 r. (3161,77 zł). W niewielkim stopniu zmieni się zatem sytuacja najuboższych pracowników, na rzecz których zakładowy fundusz świadczeń socjalnych jest tworzony, bowiem wysokość podstawowego odpisu na jednego zatrudnionego wzrośnie zaledwie o 3,7%. Tym samym, działalność socjalna organizowana na rzecz najuboższych pracowników, w tym dofinansowanie zakładowych obiektów socjalnych oraz tworzenie zakładowych żłobków, klubów dziecięcych, przedszkoli oraz innych form wychowania przedszkolnego finansowana z tego funduszu będzie ograniczona w porównaniu do tej, która mogłaby być prowadzona, gdyby rząd ustalił wysokość odpisu na poziomie wprost wynikającym z art. 5 ust. 2 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych. Limitowane będą także w związku z tym usługi wypoczynku, działalność kulturalno-oświatowa, sportowo-rekreacyjna oraz udzielanie pomocy materialnej - rzeczowej lub finansowej, a także zwrotnej lub bezzwrotnej pomocy na cele mieszkaniowe dla pracowników finansowane z tego funduszu.

Biorąc pod uwagę ww. cele zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, nie akceptujemy polityki rządu polegającej na oszczędzaniu na wydatkach finansowanych z tego źródła. Mimo posiadanego zatrudnienia, wielu pracowników nie może pozwolić sobie na godziwe życie. Pracownicy o niskich dochodach stanowili w Polsce w 2014 r. 23,5% ogólnej liczby pracujących, podczas gdy w Unii Europejskiej odsetek pracowników o niskich dochodach stanowił 17,1%. Z kolei dane GUS dotyczących ubóstwa w Polsce wskazują, że w 2016 r. w kategorii gospodarstw domowych pracowników o wydatkach poniżej: granicy ubóstwa skrajnego (minimum egzystencji) było 3,9% osób, poniżej relatywnej granicy ubóstwa 12,5% osób, a poniżej ustawowej granicy ubóstwa 11,9% osób. Eurostat wskazał także, że w 2017 r. 9,9% pracowników w Polsce można było zaliczyć do grupy osób ubogich pracujących (przy średniej unijnej 9,6%). Z powyższego wynika, że praca w Polsce nie wszystkich pracowników chroni przed biedą, dlatego tak ważne jest, poza wzrostem wynagrodzeń, funkcjonowanie zakładowego funduszu świadczeń socjalnych wyposażonego w adekwatne do potrzeb środki. Rząd decydując o wysokości odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych powinien uwzględnić zatem konieczność poprawy jakości zatrudnienia na rynku pracy, w tym warunków pracy pracowników – szczególnie najuboższych. Działania te są kluczowe, jeśli polski rynek pracy ma być atrakcyjny dla pracowników w porównaniu do rynku pracy państw unijnych a społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw upowszechniać się w gospodarce.

Określenie wysokości odpisu na poziomie 1229,30 zł spowoduje, że pracodawcy zaoszczędzą na zakładowej działalności socjalnej, w porównaniu do sytuacji w której rząd

w pełni odmroziłby wysokość odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych. Doświadczenie OPZZ pozwala stwierdzić, że choć formalnie możliwe jest – wskazane w uzasadnieniu projektu ustawy - dokonanie przez przedsiębiorcę zmian w regulaminie, by jeszcze bardziej wesprzeć osoby w najtrudniejszej sytuacji w ramach środków naliczonych w 2019 r. na fundusz gwarantowanych świadczeń pracowniczych, to w praktyce pracodawcy raczej nie będą się na to decydować. Przedsiębiorcy opierają bowiem swoją konkurencyjność o niskie koszty pracy i niechętnie inwestują w pracowników.

Zawarte w projekcie ustawy rozwiązania będą miały negatywny wpływ nie tylko na sytuację bytową najuboższych pracowników, ale też na budżet państwa. Jak wskazuje uzasadnienie projektu ustawy, budżet państwa nie wyda na pomoc pracownikom z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych 112 mln zł a z tytułu ograniczenia wysokości odpisu na zakładowy fundusz socjalny dla: nauczycieli objętych subwencjonowaniem oszczędności budżetu państwa - 180,03 mln; nauczycieli zatrudnionych w oświacie rządowej - 5,7 mln zł; emerytów i rencistów otrzymujących świadczenia z zaopatrzenia emerytalnego służb mundurowych (Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji) - 4,9 mln zł; zaopatrzenia emerytalnego służb mundurowych (Ministerstwa Sprawiedliwości) - 1,25 mln zł. OPZZ uważa, że budżet państwa co prawda zaoszczędzi na wydatkach na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych, to jednak będą to oszczędności pozorne, ponieważ jednocześnie budżet państwa będzie musiał ponieść zwiększone wydatki na świadczenia socjalne i nie otrzyma wpływów podatkowych z tytułu konsumpcji obywateli.

Od lat wysokość odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych jest kształtowana w sposób niekorzystny dla pracowników i stanowi sposób na ograniczanie wydatków z budżetu państwa, choć jednocześnie zwiększały się wydatki na niektóre instytucje rządowe oraz wprowadzono ulgi podatkowe dla grup podmiotów np. prowadzących działalność gospodarczą powodujące uszczuplenie dochodów budżetu państwa. W latach 2012-2016 ustalano, że podstawą odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych będzie przeciętne wynagrodzenie miesięcznego w gospodarce narodowej w drugim półroczu 2010 r., czyli 2917,14 zł. Odpis wynosił w związku z tym przez te lata 1093,93 zł. Podstawę odpisu na 2017 r. oparto o przeciętne wynagrodzenie miesięczne w gospodarce narodowej w drugim półroczu 2012 r. (3161,77 zł), przez co odpis wzrósł o 91,73 zł do 1185,66 zł. Następnie, w 2018 r. wysokość odpisu nie zmieniła się w porównaniu do roku 2017 i ponownie wyniosła 1185,66 zł. Gdyby odpis w tych latach nie był zamrażany, jego wysokość kształtowałaby się w następujący sposób: w 2012 r. wyniósłby on 1153,22 zł (wzrost w stosunku do faktycznie ustanowionego o 59,29 zł), w 2013 r. - 1185,66 zł (wzrost o 91,73 zł), w 2014 r. - 1229,30 zł (wzrost o 135,37 zł), w 2015 r. - 1271,21 zł (wzrost o 177,28 zł), w 2016 r. - 1308,90 zł (wzrost o 214,97 zł) a w 2017 r. - 1358,27 zł (wzrost o 172,61 zł), w 2018 r. - 1440,52 zł (wzrost o 254,86 zł).

Biorąc pod uwagę szacowaną przez rząd w projekcie ustawy wysokość przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w drugim półroczu 2018 r., które stanowiłoby podstawę do naliczania odpisu na fundusz (4070 zł), wysokość odpisu na zakładowy fundusz socjalny powinna w 2019 r. wynosić 1526,25 zł, czyli wzrosnąć o 340,59 zł w porównaniu do wysokości odpisu obowiązującego w roku 2018 (o 28,7%) i być o 296,95 zł wyższa od planowanego przez rząd w projekcie ustawy (o 24,1%).

OPZZ postuluje, aby w 2019 r. wysokość odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych została ustanowiona na poziomie 1526,25 zł. Dodatkowo uważamy, że należy wyrównać pracownikom straty wynikające z wieloletniego utrzymywania podstawy odpisu na niższym od ustawowego poziomie poprzez na przykład jednorazową rekompensatę.

Oznacza to, że w 2019 r. odpis na jednego zatrudnionego (1526,25 zł) powinien powiększyć się o 1106,11 zł i wynieść 2632,36 zł, czyli o 214% więcej niż proponuje się w projekcie ustawy.

W przypadku odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych dla nauczycieli, OPZZ również postuluje o pełne odmrożenie jego wysokości. Uważamy, że dla ustalenia wysokości odpisu na 2019 r. powinna zostać zastosowana kwota bazowa określona w art. 9 ust. 2 wstępnego projektu ustawy budżetowej na rok 2019 przedłożonego Radzie Dialogu Społecznego (3045,21 zł) co oznacza, że kwota bazowa odpisu na fundusz wynosiłaby 3349,73 zł (110% kwoty bazowej). Kwota bazowa odpisu na fundusz byłaby przez to o 360,39 zł wyższa od planowanej w projekcie ustawy (o 12%) i o 469,82 zł wyższa od obowiązującej w 2018 r. (o 16,3%). Rząd planuje bowiem określić kwotę bazową dla odpisu na rok 2019 w oparciu o kwotę bazową obowiązującą w dniu 1 stycznia 2013 r., aby wynosiła ona 2989,34 zł (w 2018 r. obowiązywała kwota bazowa dla ustalenia odpisu na fundusz 2979,91 zł.). Rząd zamierza zatem, w porównaniu do roku 2018 r. zwiększyć kwotę bazową dla odpisu jedynie o 109,43 zł, czyli o 3,8%. OPZZ nie może zaakceptować decyzji rządu w tej sprawie, zwłaszcza biorąc pod uwagę mrożenie kwoty bazowej dla obliczania odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych dla nauczycieli w poprzednich latach. W latach 2013-2018 kwota bazowa dla obliczania odpisu na fundusz dla tej grupy zawodowej utrzymywana była na poziomie obowiązującym w roku 2012 r., czyli 2879,91 zł. W latach 2013-2016 także kwota bazowa, którą stosuje się do obliczania kwoty bazowej odpisu na fundusz nie zmieniała się i wynosiła 2717,59 zł. Dopiero na rok 2017 i 2018 dokonano zmiany tej kwoty bazowej (2752,92 zł) jednak nie towarzyszyło temu odmrożenie kwoty bazowej dla obliczania odpisu na fundusz, która pozostała jak wskazano wyżej na niezmienionym poziomie. Oznacza to, że w latach 2013-2016 kwota bazowa dla obliczania odpisu na fundusz powinna być wyższa o 109,43 zł a w roku 2017 i 2018 o 148,30 zł. Biorąc powyższe pod uwagę, rząd powinien - poza pełnym odmrożeniem kwoty bazowej dla obliczania odpisu na zakładowy fundusz - zrekompensować tej grupie zawodowej utrzymywanie w latach 2013-2018 tej kwoty na nie zmienionym poziomie.

Fundusz socjalny, o którym mowa w art. 27 ust. 7 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych ma zostać utworzony z odpisu w wysokości 0,6% środków zaplanowanych w ustawie budżetowej na rok 2013 na emerytury i renty (w 2018 r. podstawą były środki zaplanowane w ustawie budżetowej na rok 2012). Fundusz socjalny będzie zatem wyższy w 2019 r. o 47 087,514 tys. zł. Gdyby jednak ten fundusz socjalny został utworzony z odpisu w wysokości 0,6% środków, jakie wskazano we wstępnym projekcie ustawy budżetowej na rok 2019 na emerytury i renty, to byłby on wyższy o 284 146,278 tys. zł od planowanego w projekcie ustawy. OPZZ wnioskuje zatem o pełne odmrożenie funduszu socjalnego, o którym mowa w ustawie o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych.

Fundusz socjalny, o którym mowa w art. 27 ust. 1a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin ma zostać utworzony z odpisu w wysokości 0,5% środków zaplanowanych w ustawie budżetowej na rok 2013 na emerytury i renty (w 2018 r. podstawą były środki zaplanowane w ustawie budżetowej na rok 2012). Oznacza to, że odpis ten ma być w 2019 r. o 39 239,595 tys. zł wyższy niż w roku poprzednim. Rząd powinien jednak

ustalić, że ten fundusz socjalny będzie tworzony z odpisu w wysokości 0,6% środków, jakie wskazano we wstępnym projekcie ustawy budżetowej na rok 2019 na emerytury i renty. Wówczas byłby on wyższy o 236 788,565 tys. zł od określonego w projekcie ustawy i o 276 028,16 tys. zł wyższy niż w 2018 r. Pozwoliłoby to na skuteczniejsze wsparcie byłych pracowników służb mundurowych i ich rodzin. OPZZ wnioskuje zatem o pełne odmrożenie funduszu socjalnego tworzonego dla służb mundurowych.

Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych

Głównym zadaniem Funduszu Pracy jest przeciwdziałanie bezrobociu, wypłata zasiłków dla osób bezrobotnych oraz zasiłków i świadczeń przedemerytalnych. OPZZ po raz kolejny zwraca uwagę, że środki zgromadzone na funduszach celowych powinny być wydawane wyłącznie na realizację celów, które legły u podstaw ich powołania. Cele te określa art. 108 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U z 2018 r. poz. 1265 z późn. zm.). Środki Funduszu Pracy powinny być przeznaczane na aktywizację zawodową, łagodzenie skutków bezrobocia oraz promocję zatrudnienia. Fundusz jest funduszem celowym, tworzonym głównie ze składek opłacanych przez pracodawców oraz inne jednostki organizacyjne za osoby wymienione w art. 104 ww. ustawy.

Zwracamy ponadto uwagę, że Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (FGŚP) jest państwowym funduszem celowym działającym na podstawie ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy. W związku z tym, za niedopuszczalne uznajemy zarówno wykorzystywanie FGŚP w ubiegłym roku na finansowanie z tego Funduszu zasiłków i świadczeń przedemerytalnych jak i planowane na 2019 r. finansowanie wynagrodzeń młodocianych oraz staży i specjalizacji pracowników medycznych. Środki Funduszu są gromadzone na inny cel - gwarancje płacowe na wypadek niewypłacalności pracodawcy. W wyniku decyzji rządu, w ciągu dwóch lat (2018–2019) z FGŚP zostanie wydanych 4,6 mld zł. Na koniec przyszłego roku zostanie na nim już tylko 0,64 mld zł wolnych środków. To kwota, która wystarczy na wypłaty wynagrodzeń dla pracowników niewypłacalnych pracodawców, jeśli utrzyma się obecna sytuacja ekonomiczna, jednak w razie kryzysu ekonomicznego pieniędzy może zabraknąć. Już dzisiaj wiele czynników wskazuje, że od przyszłego roku czeka nas pogorszenie koniunktury.

OPZZ wyraża negatywną opinię dotyczącą przeniesienia refundacji wynagrodzeń młodocianych pracowników z Funduszu Pracy do FGŚP. To jest zadanie ustawowe, wpisane do ustawy dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Stan środków na to zadanie nie wymaga zasilania z innego źródła i bez problemu wydatki zaplanowane na ten cel mogą być sfinansowane z Funduszu Pracy. Dlatego, transfer finansowania tej formy aktywnego przeciwdziałania bezrobociu w ciężar FGŚP, który ma zupełnie inne cele niż Fundusz Pracy, uznajemy za niezasadny.

OPZZ negatywnie odnosi się do finansowania ze środków FGŚP kosztów związanych ze specjalizacją staży lekarzy podyplomowych, lekarzy dentyków, pielęgniarek i położnych. OPZZ nie znajduje uzasadnienia realizowania innych zadań niż te, które wynikają z celu powołania FGŚP w planowanej kwocie w wysokości 2 243,053 mln zł.

W związku z powyższym, OPZZ negatywnie ocenia projekt ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2019 w ww. zakresie bowiem nie akceptujemy finansowania z tego przedmiotowych Funduszy wydatków, które nie są zgodne z celami, dla których zostały powołane.

Zmiany dotyczące źródeł finansowania niektórych zadań publicznych

Wątpliwości budzi, określony w projekcie ustawy, sposób finansowania niektórych z zadań publicznych takich jak m.in.:

- obszar informatyzacji państwa, finansowany ze środków Funduszu – Centralna Ewidencja Pojazdów i Kierowców w ramach zadań ministra właściwego do spraw informatyzacji,
- przedsięwzięcia w ramach Programu modernizacji Służby Więziennej w latach 2017-2020,
- realizacja Programu modernizacji Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Ochrony Państwa z części wydatków obronnych.

Choć wyżej określone zadania publiczne są istotne z punktu widzenia funkcjonowania państwa, to rząd powinien ustalić źródła ich finansowania, które nie będą stanowiły uszczerbku dla realizacji innych zadań państwa i będą zgodne z celami ich powołania. W projekcie ustawy nie uzasadniono przekonująco wyboru źródeł finansowania ww. zadań, co może oznaczać, że rząd nie znajduje na nie środków w związku z mniej korzystną od deklarowanej sytuacji budżetu państwa szacowanej na 2019 r.

Ponadto OPZZ wyraża dezaprobatę w związku z trybem procedowania projektu ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2019 (UD 443). Projekt ustawy został skierowany pod obrady Rady Ministrów, choć nie minęły terminy wynikające z trybów konsultacji społecznych określonych w ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1881) oraz w ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. poz. 1240 z późn. zm.).

Projekt ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2019 (UD 443) przekazano Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych przy piśmie Ministra Finansów z dnia 28 września br. (znak: FS10.4101.2-ORG.2018). Z kolei do Rady Dialogu Społecznego projekt ustawy wpłynął w dniu 1 października br. przy piśmie Ministra Finansów z dnia 28 września br. (znak: FS10.4101.2-RDS.2018). Z informacji zawartej w Biuletynie Informacji Publicznej Rady Ministrów wynika natomiast, że projekt ustawy został skierowany pod obrady Rady Ministrów w dniu 16 października br. Tymczasem zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy o związkach zawodowych, organizacja związkowa, reprezentatywna w rozumieniu ustawy o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego, ma prawo opiniowania założeń i projektów aktów prawnych w zakresie objętym zadaniami związków zawodowych. Natomiast art. 19 ust. 2 tej ustawy, wskazuje na obowiązek kierowania przez organy władzy i administracji rządowej oraz organy samorządu terytorialnego założeń albo projektów aktów prawnych, o których mowa w art. 19 ust. 1 ustawy, do odpowiednich władz statutowych związku, określając termin przedstawienia opinii nie krótszy jednak niż 30 dni. Termin ten może zostać skrócony do 21 dni ze względu na ważny interes publiczny, wymaga to jednak szczególnego uzasadnienia. Bieg terminu na przedstawienie opinii liczy się od dnia następującego po dniu doręczenia założeń albo projektu wraz z pismem określającym termin przedstawienia opinii. Nieprzedstawienie opinii w wyznaczonym terminie uważa się za rezygnację z prawa jej wyrażenia.

Z kolei art. 5 ust. 1 ustawy o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego wskazuje na obowiązek kierowania do opinii strony pracowników i strony

pracodawców Rady przygotowywanych przez Radę Ministrów oraz jej członków Wieloletniego Planu Finansowego Państwa, projektów założeń projektów ustaw, projektów aktów prawnych, projektów strategii, projektów programów oraz projektów innych dokumentów rządowych dotyczących planowanych działań Rady Ministrów w sprawach będących zadaniami Rady określonymi w tej ustawie. W art. 5 ust. 4 wskazano ponadto termin do wyrażenia opinii w sprawie ww. spraw, który nie może być krótszy niż 30 dni od dnia przekazania projektu na adres poczty elektronicznej Rady - może on jednak zostać skrócony do 21 dni ze względu na ważny interes publiczny.

Biorąc powyższe pod uwagę, strona rządowa skierowała projekt ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2019 (UD 443) pod obrady Rady Ministrów, a następnie do Sejmu RP, bez uzyskania opinii partnerów społecznych w tej sprawie w terminach określonych w ww. ustawach. Tym samym, w ocenie OPZZ rząd naruszył zasady prowadzenia dialogu społecznego oraz nie zapewnił partnerom społecznym realnego udziału w konsultacjach społecznych projektu ustawy, który dotyczy kluczowych dla pracowników spraw. Przedmiotowe działania rządu w tej sprawie mogą mieć znaczenie z punktu widzenia konstytucyjności wydanych przepisów w związku z kontrolą przestrzegania przez ustawodawcę zasad dialogu społecznego.